

Veel gestelde vragen over fiscale integriteitsrisico's

Onderstaand treft u een overzicht van belangrijke vragen die DNB heeft ontvangen voor en tijdens de webcast 'Fiscale integriteitsrisico's' op 9 december 2020. De antwoorden van DNB op deze vragen zijn geen nieuwe beleidsuitingen van DNB met betrekking tot dit onderwerp. DNB verwijst hiervoor naar de Good practices Fiscale integriteitsrisico's bij cliënten van banken van juli 2019 en naar de Leidraad Wwft en Sw van december 2020. Deze documenten reflecteren de actuele status van het DNB beleid en zijn te vinden op de website van DNB.

Dienen bijkantoren van een EER¹-kredietinstelling te beschikken over een *tax integrity risk appetite*?

Bijkantoren van EER-instellingen staan onder Wwft-toezicht door DNB. De Wwft schrijft niet voor dat instellingen over een *tax integrity risk appetite* moeten beschikken. Echter, Artikel 2b van de Wwft vereist wel dat deze instellingen een analyse maken van de risico's op betrokkenheid bij witwassen (en terrorismefinanciering). Daaronder valt ook de betrokkenheid bij belastingontduiking. Op basis van de uitkomst van deze risicoanalyse kan een bank vervolgens bepalen welke soort klanten, structuren en transacties zij niet, of enkel onder bepaalde voorwaarden wil faciliteren, om daarmee het risico betrokken te worden bij belastingontduiking zoveel mogelijk te mitigeren. Deze uitgangspunten kan een bank vastleggen in een *tax integrity risk appetite*, maar ook in het CDD-beleid als onderdeel van het *AML-risk framework*. DNB verwijst hierbij naar de *Good practices fiscale integriteitsrisico's bij cliënten van banken* uit 2019.

Mag een bank besluiten geen diensten te verlenen aan klanten die gebruik maken van fiscaal gedreven structuren, ook als deze binnen de grenzen van de wet opereren?

Dit is afhankelijk van de *risk appetite* van de bank ten aanzien van fiscale integriteitsrisico's. Die kan er toe leiden dat bepaalde klanten worden uitgesloten van dienstverlening, omdat de bank van oordeel is dat de (fiscale) integriteitsrisico's van deze klanten te groot zijn en zij deze risico's onvoldoende kan mitigeren. DNB verwacht echter wel dat voor iedere klant een individuele risicoafweging plaatsvindt en dat bepaalde klantgroepen niet bij voorbaat categorisch worden uitgesloten. Het is aan de bank zelf om te bepalen welke risico's zij al dan niet acceptabel acht. Het eenzijdig beëindigen van de dienstverlening aan bestaande klanten kan uiteraard aansprakelijkheidsrisico's met zich brengen voor de bank. Van de bank mag daarom verwacht worden dat zij beleid en procedures heeft vastgesteld voor zorgvuldige exit van klanten.

Welke fiscale integriteitsrisico's ziet DNB specifiek voor het retailsegment?

---

¹ Europese economische ruimte

De voorbeelden van fiscale integriteitsrisico's in de *Good practices* van DNB zijn met name verbonden aan corporate banking en private banking dienstverlening. Op basis van de gegevens die banken hebben aangeleverd in de jaarlijkse *Integrity Risk Questionnaire* ziet DNB bij deze dienstverlening de grootste risico's van betrokkenheid bij belastingontduiking en agressieve belastingplanning. Niettemin kunnen ook in het retailsegment fiscale integriteitsrisico's in de dienstverlening worden onderkend. Gedacht kan worden aan de risico's van zwartsparenders die hun geld uit het buitenland repatriëren. Maar ook aan de productgebonden risico's, zoals fiscale aspecten van bijvoorbeeld vermogensopbouwproducten en hypotheekleningen. In algemene zin geldt dat banken dergelijke risico's ook in hun SIRA kunnen analyseren en deze onder meer door middel van het *product approval en review proces* en in het advies aan de particuliere klant kunnen mitigeren.

Hoe verhoudt de rapportageplicht volgens DAC6 zich tot vereiste kennis van klanten op grond van de Wwft met betrekking tot fiscale integriteitsrisico's?

De Europese richtlijn DAC 6 (Directive on Administrative Cooperation) en de Wwft brengen verschillende verplichtingen met zich. Op grond van DAC 6 kan het zijn dat banken in bepaalde gevallen grensoverschrijdende constructies moeten melden. DNB ziet echter niet toe op de naleving van DAC6 door banken. De vaststelling of sprake is van grensoverschrijdende constructies op grond van DAC 6 moet los gezien worden van de verplichting op grond van de Wwft om het doel en de aard van de zakelijke relatie vast te stellen en inzicht te hebben in de eigendom, zeggenschap en de UBO's in de structuur.

Welke zekerheid mag een bank ontlenen aan een fiscale opinie?

Een fiscale opinie van een externe, onafhankelijke belastingadviseur bij een complexe structuur kan de bank ondersteunen bij haar beoordeling of de risico's van die structuur acceptabel zijn. Bijvoorbeeld doordat de belastingadviseur heeft vastgesteld dat de structuur niet strijdig is met bepaalde fiscale wet- en regelgeving. Echter, de conclusies in een fiscale opinie moeten altijd door de bank worden beoordeeld in het licht van de reikwijdte van het advies, de periode waarop deze betrekking heeft en eventuele voorbehouden van de belastingadviseur bij de conclusies. De bank blijft te allen tijde zelf verantwoordelijk voor de risicobeoordeling van fiscale structuren van cliënten.

Verwacht DNB van banken dat zij beoordelen of een cliënt aan de Nederlandse *substance eisen* voldoet?

De toezichtwetgeving (Wwft en Wft) verplicht banken niet om bij de uitvoering van het klantenonderzoek te beoordelen of de structuur voldoet aan de Nederlandse voorwaarden omtrent *substance*. Wel dient een bank in alle gevallen op grond van artikel 3, tweede lid Wwft het doel en de aard van de zakelijke relatie en de eigendoms- en zeggenschapstructuur vast te stellen, en een voortdurende controle uit te voeren op de klant en zijn transacties. In dat verband zal het voor een bank onder meer nodig zijn om vast te stellen waar de klant gevestigd is, door wie de

bestuursbesluiten worden genomen en welke bankrekeningen de klant gebruikt voor het verrichten van zijn transacties.

Fiscaliteit is complexe materie. Welke kennis hebben medewerkers van banken nodig om de risico's adequaat te beoordelen?

Niet iedere medewerker van een bank behoeft kennis van (internationale) fiscale wet- en regelgeving. Wel vindt DNB het, gelet op de opleidingsverplichting in artikel 35 Wwft belangrijk dat relatiemanagers voldoende opleiding en training krijgen zodat zij in staat zijn om (indicatoren van) fiscale integriteitsrisico's bij hun klanten te herkennen. Van compliance medewerkers en AML-specialisten mag verwacht worden dat zij door middel van training en opleiding meer diepgaand inzicht krijgen in vormen van belastingontduiking en belastingontwijking door complexe constructies en in de internationale beleidsontwikkelingen op dit gebied. De interne fiscale afdelingen van banken kunnen een bijdrage leveren aan deze kennisontwikkeling. Voor zover kennis intern aanwezig is, kan de bank hiervoor externe expertise inschakelen.

Hoe werken DNB en de Belastingdienst samen bij het tegengaan van belastingontduiking?

DNB en Belastingdienst hebben een eigen taak. DNB houdt toezicht op de wijze waarop financiële instellingen integriteitsrisico's, waaronder witwassen, beheersen op basis van de Wwft en Wft. Daarbij doet DNB ook onderzoek naar individuele klantendossiers waarbij zij soms stuit op klanten, structuren en transacties die gekenmerkt worden door verhoogde risico's op witwassen en belastingontduiking. DNB kan dan het vermoeden krijgen dat deze informatie ook relevant is voor de taken van de Belastingdienst met betrekking tot de controle, heffing en inning van belastingen. In het kader van het FEC (Financieel Expertise Centrum) kan DNB toezichtinformatie onder voorwaarden delen met de Belastingdienst. Anderzijds kan de Belastingdienst DNB voorzien van informatie die er op duidt dat de beheersing van fiscale integriteitsrisico's bij financiële instellingen te wensen over laat.